

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Joannis Pierii Valeriani Bellunensis Hieroglyphica, Sive De Sacris Ægyptiorum Aliarumque Gentium Literis, Commentariorum Libri LVIII

Valeriano, Pierio

[Lipsiae] ; Francofurti Ad Moenum, 1678

Christus. Angeli.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14259

lent odora menta. Unde Paulus, *Christi bonus odor sumus*. Et quod unguentum in Aaronis Pontifice A barbam difflebat, bonæ index est famæ, quam sibi sacerdos quilibet comparare debet. Et pro martyribus hieroglyphicè poni rosas à rubore sanguinis, ait Eucherius.

DE LILIO. CAP. IX.

Florum
prærogati-
va.

UT vero coronam ipsam nostram elegantius contexamus: purpureis aderunt lilia mista rosæ. Sciendum autem in primis, unumquemque; florem hieroglyphicum esse spei. Nam si spes, ut Speusippus Platonius fuit, est expectatio boni; velut è converso, metus, animi concussio in expectatione mali: si que floribus inspectis, usum inde fructuum sperare solemus, nulli dubium erit quin flos sit futuri boni prænunciatus, & frugem paulo post succrescentem pollicetur. Nam & Theophrastus ait per florem, ubi prævius apparuerit, in frugis inde nos spem surrigi. Sed quam vis sit hæc florum omnium prærogativa, ut nos bene sperare jubeant, unus tamen præcipuus, quippe liliū, uno omnium consensu hieroglyphici hujus primas obtinet. Hic in antiquorum monumentis cum in

Numismat.

Alex. Pii

Imp. A-

emiliani,

Impe.

Claud.

August.

Hadriani

August.

Æneid. l. 6.

numo Imper. Alexandri Pii Aug. ab altera facie Dea liliū dextera prætendit, cujus inscriptio est, SPES PUBLICA. Eadem inscriptio cum lilio manu Dæ prætento in Imper. Emiliani numis habetur. Nusquam vero frequentius neque manifestius hæc liliū facies pro spe ponitur, quam in Imper. Claudii. P. T. Aug. numis, quorum vis magna proximis annis in Bellunensi agro effossa est, in quibus Dea ipsa pallam læva sustinet, dextera liliū prætendit, cum inscriptione, SPES PUBLICA. Et in Tib. Claudii numis eodem gestu Dea, palla quippe sublata, liliū; dextera prætendit, cum literis, SPES AUGUSTA. Eodem statu habitūque in Hadriani numo dea liliū prætendit cum inscriptione, SPES P. R. Ac ne ratio sit horum multiplicitas & numerus, hieroglyphici hujus non ignarus Marto noster, cum spem de Marcello conceptam significare vellet, tacita quadam ad clarissimum illum allusione, eruditius sane quam fronte prima pollicetur, hæc scripsit:

Nec puer liliæa quisquam de gente Latinos

In tantum spe tollet avos, nec Romula quondam

Ulo se tantum tellus jactabit alumno:

Ibidem;

& quæ sequuntur usque ad versum illum:

--- & quæ fata spera rumpas.

Tu Marcellus eris: manibus datæ liliæ plenis.

Lilia postulat Anchisæ, quibus donis nepotis animam cumulet, ut inde præceptam iri spem publicam populi Romani, prout ex superioribus numis ostensum, indicaret. Hinc Flæcus cum spes postulat sæpe fallere animadvertisset, indolisque bona de manibus sæpe rapi conspexisset, postquam vivax apiam dixit, breve mox liliū subjecit.

CHRISTUS, ANGELI. CAP. X.

Caute.

c. 2.

Hinc lex

Salica his

roglyphicè.

Liliū na-

tura.

IN Divinis literis libum, præcipuè album, nunc Christi, nunc Angelorum hieroglyphicum est. à candore quippe justitiæ, ad quod spectasse voluit Salomonem, cum dixit: *Flos campæ, & lilium D convallium*. Hilarius in Mattheo, præcipuum Angelorum hieroglyphicum ponit lilia, de quibus dictum Evangelio, *Non laborant, neque nunt, quibus scilicet extra humanæ scientiæ eruditionem, laboratum*. Et operis merito eadem, à Deo gloriæ candor indultus atque indutus est, ne quid ex principio labore & ære existimarentur habuisse. Ea autem est istius germinis natura, ut cælestibus Angelorum substantiis aptissimè comparetur: hoc enim efflorescens, cum à stirpe detentæ: humi radicis avellitur, nature suæ virtutem, licet aruisse videatur, occultat, & redeunte tempore rursum liliū sui honore vestitur. Ex se igitur reflorescit, sibi que redditur: quod sit, quod vigeat, nec radici nec terræ debet, cum ille qui se suggerit succus ex se dimanet & suffundatur, atque ita annuæ hujus viriditatis exemplo, virtutem cælestis substantiæ æmulatur, cum tamen ex eo tantum quod intra se divinitus acceptam habet

A habet, alatur in florem. Ideo ergo lilia non laborant neque nent, quia virtutes Angelorum ex ea, quam adeptæ sunt originis suæ forte, ut sint semper accipiunt. Generatim vero florem Eucherius hieroglyphicum esse dicit eorum operum, quæ bene riteque fuerint inchoata: & Cantorum cantico ea Cant. ca. 2. de causa Sponsum dicere, *Fulcite me floribus.*

PULCHRITUDO. CAP. XI.

Est & pulchritudinis signum liliam sive formam, sive colores ejus contemplere, Sufasque mollem delicatamque; Persarum urbem, ubi Regum erant hyberna, ob mitissimam cæli plagam & amœnitates alias, inde cognominatam tradunt, quod Sufa Persarum lingua liliam sit. Volentes itaque loci pulchritudinem signare, nomen à lilio fecerunt, quamvis Stephanus à multitudine potius liliorum, quæ passim illic & feracissime proveniunt, cognomentum urbi inditum inscripserint. Ut *Florentia à eamque; vero, velut à liliis Sufæ, non immerito inter Italicas urbes à flore Florentia nuncupata, ut flore dicitur.* potest quæ, Domine mi præstantissime, patria hæc tua, quam tam libenter incolimus, tam formam suam, & incomparabili rerum omnium amœnitate, totius sit Italiae flos; ut invidere mihi facere *Vo Politianus, epist. li. 2. epistol. 2.* videatur, qui Fluentiam antiquum urbis nomen sibi somniant.

PUDICITIA. CAP. XII.

Pudicitia, virginitatisque; florem esse liliam, Hieronymus adversus Jovinianum interpretatur, dum Cantorum cantico Sponsa illa cælestis fratrualem suam inter lilia pascit canit, hoc est, inter candidissimos virginum choros. Illa enim tota speciosa, nulla non habatur macula, neque etiam ruga, ut Apollolus addidit. Et quod à Libano accersitur *καλαρὸν*, id est, candor interpretatur, sane Nymphis qui sacra faciunt, etiam Gentium Sacerdotes, lilia præsertim candida offerre soliti erant, in liliis. Ita apud Propertium Terpeia:

*Sape tuis blandis argentea lilia Nymphis,
Romula ne faciam lederet hasta Tach.*

C Sciendum tamen in universum flores *λέλια* dici ab Apollonio, ut Argonauticâ primo:

De ἡδὴν λέλια νάμα ἀνιέ, ἄγυθα πύλας αὐ.
Pulchra fremunt ut Apes pascentes lilia circum.

Quamvis proprie flos est qui liliam appellatur, quem Theophrastus libro de plantis, narcissum esse dicit, alii autem liliam. Et licet & pulchra & delicata lilia sint, ea tamen invita Veneri ait *Lilia involta Veneri.* cander in Alexipharmacis, quod olim de candore cum Dea certare voluerint, eamque indignatam lilia in almini pudendi formam transmutasse, adeo nihil tam ridiculum, tam ineptum, quod sibi Græci non petantur.

JUNO. CAP. XIII.

Verum odium hoc in liliam, inde potius processisse videri potest, quod flos Junonis liliam esse dicitur, ut ex Deæ lacte progenitum, cum subjecto clam Herculi ubera à matre illet, doloque statim cognito se retraxisset: guttas vero lactis a junc aliqnot in terram decidisse, ex quibus mox lilia pullularint. Meritoque flos Regius etiam appellatur, non à Junone Regina tantum denominatione sumpta, sed à Regia qua præstant celsitudine, quod tanta proceritate super flores alios attollitur, ut ad iria interdum cubita surrigatur. *Regina florum hodie & flos regum, nimirum Francorum.*

DE CARDUI SCOLYMO. CAP. XIV.

Et quoniam hodierna dictio per flores volutatur, bonaque eorum pars, boni parum admodum pollicetur, ut conditionem quisque perpendat suam, de cardui Scolymo, deque fremio quædam minime dissimulanda.

Ssss

IMBE.